

DE CURAÇAOSCHE COURANT.

Deel XXXII.

ZATURDAG den 10den AUGUSTUS 1844.

No. 32.

KOLONIALE SECRETARY.

Curacao den 29 July 1844.

BY beschikking van den HoogEdel Ge-
strengen Heer Gezaghebber dezer ko-
lonie, in dagteekening van heden No. 312,
is aan den Heer J. H. Römer, integraan met
den 1 Augustus c. k., een eervol ontslag
verleend als Wykmeester van de 1ste Wyk
in de Willemstad, en in deszelfs plaats be-
noemd, de Heer J. F. Möller.

Namens den HoogEd. Gestr. Heer
Gezaghebber voornoemd,

De Koloniale Secretaris,

I. J. RAMMELMAN ELSEVIER Jr.

Publieke Verkoop.

DE ondergeteekenden Executrice en
Executeur in den Boedel en de Nala-
tenschap van wylen den Heer A. MAT-
TEY, zullen op Maandag, den 19 Augustus
d. j., op de Werf van den gezegden
Heer, by Publieke Veiling verkoopen, de
volgende tot den voornoemden Boedel be-
hoorende, als:—

EEN HUIS staande en gelegen aan de
Overzyde dezer haven, aan de Zuid-
zyde van den gemeenen weg of de
Breede Straat, 5de wyk, No. 288.

EEN STUK GRONDS met deszelfs op-
stal van een Woonhuis en verdere ge-
bouwen, staande en gelogen aan de
Overzyde dezer haven, op het ge-
bergte aan de Noordzyde van den
gemeenen weg, 1ste Wyk, No. 50.

EEN STUK GRONDS gelegen op
Scharlo No. 47.

EEN SCHOENER, genaamd **GRAN
MARIA**, met derzelve inventaris.

EENIGE KOPPEN SLAVEN, be-
staande in Timmerlieden, Metselaars,
Kuipers, Smeden, Waschvrouwen,
Huisbedienden, enz.

EENIGE HOUTWAREN.

**EENE PARTY KABELS, EENIGE
HOUWELEN**, enz.

Zullende de koop en opdracht Brieven
der voornoemde Effecten, als mede de
Inventaris van het vaartuig, acht dagen
voor den Vendu, ten kantore van den Ven-
du Meester ter inzage van de belangheb-
benden liggen.

Curacao den 26 July 1844.

Wed. A. MATTEY qq.
V. BLAN qq.

**TE KOOP by C. R. VAERST,
BRONZEN HANG LAMPEN**, te-
gen redelyke pryzen.

Curacao den 26 July 1844.

Uittreksels uit het Algemeen Handelsblad.

LONDEN, 8 Juny. De Times wydt een
yertoog aan den stand van zaken in het
Algerynsche en de mogelykheid van een
oorlog tusschen Frankryk en Marokko.—
“Het voornaamste wat de Fransche heer-
schappy in Afrika kenmerkt (zegt het blad),
is de poging om een strydbaar volk te on-
derwerpen en een uitgestrekt en woest ge-
bied door het zwaard te bezetten. Deze
oogmerken laten zich niet spoedig door
militaire overwinningen, hoe schitterend
ook, bereiken; maar zy worden door een
stelsel van volhardenden en bestookenden
oorlog bevorderd, en het blijft de vraag, of

de volharding van Frankryk, dan wel de
veerkracht van de Afrikaansche inboorlin-
gen het langste zal aanhouden.

“De pogingen, gedurende veertien ja-
ren, door een leger van omstreeks 70,000
man geschraagd, hebben eigenlyk nog tot
geene blyvende uitkomst geleid; en indien
de Arabische stammen in staat zyn ge-
weest deze op ongeregelde wys gevoerde
vyandelykheden gedurende zoo langen tyd
vol te houden, zonder dat hunne kracht er
werkelyk door verslapt is, dan is het waar-
schynlyk, dat zy met voordeel elke gele-
genheid zullen te baat nemen, welke eene
afleiding aan de Fransche legermagt kan
geven, of die eene gelyktydige beweging
tegen de Franschen van de gansche Mu-
zelmansche bevolking tengevolge zou kun-
nen hebben.

“Zoo lang de Franschen nog slechts
hunne tegenwoordige mate van twyfelach-
tig overwigt behouden, worden zy gesta-
dig in een nieuwen stryd gewikkeld, vóór
dat zy op den grond, waarop zy staan, vas-
ten voet hebben erlangd. Het stelsel van
ongeregelde gevechten, hetwelk door de
Arabieren wordt gevolgd, is byzonder voor
deze op zich zelf staande ontmoetingen ge-
schikt; en ofschoon de Fransche troepen
zich op eene opmerkelyke wyze aan de
listige manier van oorlogen des vyands
hebben gewend, zoo is het toch niet te be-
twisten, dat de byzondere regelen, die zy
hier hebben moeten aannemen, de meer-
derheid van geregelde, boven ongeregelde
troepen zeer verzwakt, en aan hunne rege-
ring in Algiers eenige van de voordeelen
der aaneensluiting ontnemt.”

Het blad komt daarna tot de houding
van Marokko, hetwelk van den beginne
der vestiging van de Franschen in Algerie
Abd-el-Kader in het geheim, of meer o-
pentlyk, heeft gesteund, en dat nu een zoo-
genaamden heiligen of geloofs oorlog op
het oog heeft.

“Een oorlog met Marokko (vervolgt de
Times) zou echter voor Frankryk een groot
onheil zyn, eene ramp, bykans even ge-
vaarlyk, hetzy de oorlog slaagt of faalt.—
En nochtans nu, of later, kan het niet mis-
sen of Frankryk zal, in dien kryg gewik-
keld worden; en in spyt van de alreeds
door het Fransche volk gebragte offers, tot
behoud zynere veroveringen in Algerie, zyn
zy slechts het begin van de uitgaven en
eventuele verliezen, welke den Franschen
daár wachten. Het keizerryk Marokko
telt eene bevolking van tien millioen zie-
len, genoegzaam geheel uit de stoutste en
dapperste der Mahomedaansche stammen
bestaande. De keten van den Atlas vormt
den oostelyken grens van dit gebied, dat
zich van het Fransche gewest van Oran
tot Kaap Noen, in de parallel der Kanari-
sche eilanden uitstrekt. Zulk een land
met een Europeesch leger aan te tasten is
alle hinderpalen der natuur vergeten, wel-
ke een vyand kunnen dwarsboomen; lucht-
gestel, gebergte, onbekendheid met het
land, slechte toevoer, de algemeene vyan-

digheid van een volk, dat door al de drif-
ten van stam en landaard wordt voortge-
dreven, zonder dat hiertegen eenige der
gewone voordeelen van den oorlog tegen-
over staan. Uit zulk een stryd is niets te
winnen; alles te duchten. De zege zou
bykans roemloos, het voordeeligst vredes-
verbond zonder waarborg, en de verkry-
ging van grondgebied slechts eene bron
zyn van verdere vorderingen van het moe-
derland, en van nieuwe uittartingen ten
oorlog.

“Als men dit alles overweegt, dan ge-
looven wy niet, dat de Fransche regering
onbedacht zulk een stryd zal aanvangen;
of zelfs dat zy te spoedig een stelsel van
aanvallenden oorlog tegen Marokko zal
aannemen, maar de overlying van de be-
velhebbers in het westelyke Fransche ge-
bied kan dien oorlog reeds onvermydbaar
hebben gemaakt. Om dien evenwel te
voeren, wordt er niets minder dan een le-
ger en uitgave vereischt, die gelyk zoude
staan met de ontzagwekkende magt, wel-
ke bereids in de andere gedeelten van
Noordelyk Afrika wordt ontwikkeld. De
geschiedenis van zulke ondernemingen zal
als het meest ongewone voorbeeld van
slecht beleide togten en onbedachtzame
pogingen strekken, waarvan men sedert de
verovering van de Nederlanden heeft gezien.
En deze traden intusschen nog in het waardige
licht van godsdienstige geestdrift; maar de
hier bedoelde oorlogen hebben geene an-
dere aanleiding en geene andere uitkomst,
dan de koeling van de meest woeste kryg-
mansdrift en het spillen van menschen-
bloed.”

Onze dagbladen behelzen berigten no-
pens de gebeurtenissen in Albanië en Bos-
nië, welke alle gewagen van de wreedhe-
den, waaraan de Christen bevolking al-
daar is blootgesteld. De geest van vervol-
ging spreidt zich ook tot Bulgaryë en Ser-
vië uit.

“Dit zyn de grondstoffen tot eene ont-
branding,” zegt een berigt, welke onmis-
baar eerlang zal uitbarsten, indien de ge-
vaarlyke kiem niet in haren tegenwoordigen
oorsprong wordt verstikt. Kunnen de
Christen mogendheden van Europa ech-
ter voortgaan de gebeurtenissen in Alba-
nië lydelyk te aanschouwen, of den uitslag
twyfelachtig te laten? De aanspraken
van een gelyk geloof, neen van gewone
menschlievendheid zullen hen bewegen
tusschen beide te treden, niet minder dan
het gevaar, waaraan zulk een staat van
zaken dit ryk blootstelt.”

PARYS, 8 Juny. Volgens eenen brief
uit Oran, dd. 29 Mei hebben de Marokka-
nen ongeveer 12,000 ruiters op de gren-
zen van Fransch Afrika, en hunne buiten-
dien reeds zoo talryke infanterie ontvangt
dagelyks versterking. Dit leger, hetwelk
men zegt van artillerie voorzien te zyn,
heeft eene goede stelling tegenover het
Fransche legerkamp van Lamargnia. Het
noodzaakt de afdeeling van den gener. La-
moricière zich gecontenteerd te houden en
belet hem alzoo mobiele kolonnes te vor-
men om jagt te maken op Abd-el-Kader
die, zegt men, behendiglyk party weet te
trekken van de in Marokko heerschende
gisting om talryke rekruten aan te wer-
ven. Men vreest, dat de emir eenige raz-
zias tegen de met Frankryk geallieerde
volksstammen zal ondernemen. Tusschen
Oran en Tlemcen heeft een onafgebroken
koerierwissel plaats.

AMSTERDAM, 11 Juny. Z. M. heeft be-
noemd: tot ridders van de Militaire Wil-
lemsorde, 4de klasse, by de zeemagt: J. H.
Sterk, J. C. G. Vieweg, P. J. Clyver, J.
Washington, luitenants ter zee der 1ste
klasse en P. F. Uhlenbeck, luitenant ter zee
der 2de kl.; by de landmagt: H. Schwenck,
1sten luit-kommandant der geëmbarkeerde
troepen, en G. Stram, korp., beiden van het
3de bat. inf.; tot ridder der orde van den
Nederl. Leeuw: H. J. Berghuis, officier
van gezondh. der 2de kl. op het stoomschip
Hecla, en zulks ter zake van hunne loffely-
ke gedragingen by gelegenheid der in het
vorige jaar, onder bevel van den kapt.-luit.
ter zee J. F. A. Coertzen, gedane expeditie
tegen de zeeroovers in de Indische wate-
ren.

BERLYN, 3 Juny. De nieuwe wettelyke
verordening, krachtens welke aan binnen-
landsche beurzen geene affaire meer in
buitenlandsche spoorweg-actien mag ge-
daan worden, heeft op den stand dezer
fondsen, inzonderheid op dien der Italiaan-
sche en Hollandsche spoorweg-actien, een
zeer ongunstigen invloed gehad. Niet en-
kel den beëdigde makelaars is iedere be-
zorging van een handelsbedryf in deze
vreemde fondsen verboden, maar ook alle
notitien of berigten deswegens in de alhier
verschynende koerslysten, beursberigten,
dagbladen, enz. zyn verboden, voor zoo-
verre de beurs alhier betreft; hetgeen al-
lezins een geschikt middel schynt te zyn,
om particulieren van het daarin speculeren
terug te houden, ofschoon het handelspu-
blyk, hetwelk ook met buitenlandsche
beurzen in betrekking staat, andere midde-
len bezit om zyne liefhebbery voor specu-
latien te bevredigen.

Te gelyker tyd heeft de minister van jus-
titie aan alle opperste gerechtshoven een
rescript uitgevaardigd, waardoor aan alle
justitie-beambten verboden wordt, in spoor-
weg-ondernemingen hooger deel te nemen,
dan hun vermogen bedraagt, vermits het
tegenovergestelde geval tot de categorie
van het den beambten van dat departe-
ment verboden schuldenmaken zal gere-
kend worden.

— 4 Juny. Men verhaalt algemeen, dat
de Koning gewenscht had veel strengere
maatregelen, dan de thans genomen, op
de overtreders van het verbod tegen den
windhandel in spoorweg-aandeelen te zien
vaststellen, namelyk de op het hazardspel
bestaande straffen. Deze wetsbepalingen
zyn uitermate streng en de straf kan zelfs
gaan tot het ontnemen des burgerregts.—
Ernstige bedenkingen moeten het vaststel-
len van dezen in het eerst beoogden maat-
regel hebben gekeerd; intusschen verneemt
men, dat het voornemen bestaat om hem
in werking te brengen, wanneer de wet,
zoo als zy thans is vastgesteld, niet mogt
voldoende wezen, hetgeen velen beweren.
De zoogenaamde onbeëdigde makelaars
zyn er het slechtst aan toe, en velen, die tot
heden duizenden verdienden, zyn genoeg-
zaam broedeloos. Men wil weten, dat on-
ze nieuwe wet op den tyd handel ook in
de overige staten des tolverbonds zal wor-
den aangenomen.

PARYS, 9 Juny. De berigten uit Athene
zyn van den 21sten der vorige maand.—
Het ministerie Maurocordato had zyne de-
missie ingediend; het zoude echter, op
's Konings verlangen, aan het bestuur bly-
ven tot dat deszelfs opvolger zoude zyn
benoemd.

KOLONIALE SECRETARY.

Curaçao den 9 Augustus 1844.

ALZOO het Bestuur dezer kolonie aan
den landsslaaf JUAN BATIST, oud 56 ja-
ren, zoon van DARTO, zal verleenen Brie-
ven van Manumissie, zoo is het, dat de
HoogEdel Gestreng Heer Gezagheb-
ber goedgevonden heeft zulks algemeen be-
kend te maken en een iegelyk, die eenig regt
of pretentie op den gemelden slaaf mogt sus-
tineren, opteroepen, om binnen den tyd
van drie weken, na dat deze bekendmaking
voor het eerst in de openbare dagbladen
zal zyn geplaatst geweest, van hun ver-
meend regt of pretentie ter Koloniale Se-
cretary dezes eilands aantekening te
doen; zullende, na verloop van dien tyd,
de vereischte brieven van Manumissie ver-
leend worden.

De Koloniale Secretaris,
I. J. RAMMELMAN ELSEVIER Jr.

KOLONIALE SECRETARY.

Curaçao den 9 Augustus 1844.

NAMENS den HoogEd. Gestr. Heer
Gezaghebber dezer kolonie wordt by
deze bekend gemaakt, dat de zetting van
het brood voor de volgende week, eindigen-
de den 17 dezer als volgt is bepaald:
het brood van vyftien Cents moet 20½ Onzen
wegen en van mindere pryzen naar even-
redigheid; zullende het zoogenaamde fran-
sche brood van den voormelden prys een
once minder mogen wegen; op pœne als
by de Publicatie van den 16 Maart 1824
is vastgesteld.

De Koloniale Secretaris,
I. J. RAMMELMAN ELSEVIER Jr.

Publieke Inschryving.

ALHIER aangebragt zynde meer of min
4½ Tonnen Verwhout van Bonaire,
8 do. do. „ Aruba,
24 do. Watapana peul van Bonaire,
167½ kannen Karpot olie van Bonaire, in
20 pullen.

zoo zal de verkoop daarvan plaats hebben
aan de genen, die het hoogst aannemelyke
aanbod daarvoor doen zullen; onder ver-
staande, dat het Verwhout, liggende aan
de landingsplaats voor het Gouvernements
huis, binnen twee maal 24 uren door den
kooper zal worden in ontvangst genomen;
kunnende de betaling drie maanden na den
dag der toekenning geschieden, mits daar-
voor behoorlyke borg stellende.

De beslotene biljetten van inschryving
zullen ter Administratie van Financien
worden ontvangen tot op Maandag, den 12
dezer, des voormiddags uiterlyk te elf ure.

Curaçao den 9 Augustus 1844.
De Administrateur van Financien,
J. PH. BOSCH.

Publieke Inschryving.

BENOODIGD zynde de volgende arti-
kelen, leverbaar aan 's Lands Magazyn,
als:

Twintig vaatjes Loodwit, beste kwaliteit,
Twee honderd pinten goed droogende
Verwolie, successivelyk te leveren,

zoo kunnen de genen, die daartoe gading
hebben, zich by beslotene biljetten van in-
schryving vervoegen ter Administratie van
Financien op Maandag, den 12 dezer, des
voormiddags uiterlyk te elf ure.

Curaçao den 9 Augustus 1844.
De Administrateur van Financien,
J. PH. BOSCH.

TE KOOP twee fraaije, goed gedres-
seerde Rypaarden, zynde beide nog
zeer jong en zonder de minste gebreken.
Te bevragen by den Heer VAN BOECOP,
in het Fort Amsterdam.

Curaçao den 9 Augustus 1844.

TE KOOP

EENE GROOTE KANO, weinig ge-
bruikt en zeer sterk. Te bevragen ter
Drukkery alhier.

Curaçao den 9 Augustus 1844.

CURACAO.

SCHYNGESTALTEN DER MAAN.
AUGUSTUS 1844.

L. K. Maandag den 5 te 10 u. 49 m. 'savonds.
N. M. Dingsdag den 13 te 9 u. 54 m. 'savonds.
E. K. Dingsdag den 20 te 9 u. 38 m. 'savonds.
V. M. Dingsdag den 27 te 7 u. 56 m. 'savonds.

In den loop der week zyn alhier berig-
ten uit Amsterdam, tot den 28 Juny ont-
vangen; dezelve vermelden, dat de wet
op de conversie aangenomen was met 43
stemmen tegen 14. Zyne Excellentie de
Minister van Financien meende, dat daar-
door eene bezuiniging van omtrent zeven
millioenen zou verkregen worden.

Er wordt ook gemeld, dat de ELISABETH
MARIA, kapitein J. GRIM, zeer waarschy-
nelyk, naar deze haven over LaGuayra zal
vertrekken; de tyd wanneer wordt niet
bepaald.

Berigten uit de Vereenigde Staten ver-
melden, dat de Ieren en de Amerikanen
in Philadelphia druk bezig aan het vechten
waren. Den 4 July brak de twist uit in
geweldadigheden, en op den 8, tydens het
vertrek van het vaartuig, dat dezo tyding
aantbrengt, duurde het vechten nog voort.

Men zal zich herinneren, dat korten tyd
geleden ook zoodanig gevecht plaats had
in Philadelphia tusschen de Ieren, die zich
aldaar nedergezet hebben, en de Amerika-
nen. De twist is ontstaan over het school-
onderwys. De Ieren, die in den loop des
tyds zich in Pensylvanien nedergezet heb-
ben, vorderen, dat aan hunne kinderen,
die in de godsdienst hunner vaders, de
Roomsche katholyke namelyk, opgebracht
worden, op de scholen onderwys in deze
godsdienst gegeven worden; de amerika-
nen daarentegen willen niet gedogen, dat
op de scholen onderwys in de godsdienst
gegeven worde, of eigentlyk dat het on-
derwys in handen der roomsche geestelyk-
heid gesteld worde. In de scholen zeggen
zy, moet er geen onderwys in de gods-
dienst gegeven worden. De Ieren heb-
ben zich gewend tot het Bestuur van den
Staat om afzonderlyke scholen voor hun-
ne kinderen opterigten, doch dit is hun ook
ontzegd geworden; zy hebben eindelyk
tot geweld de toevlugt genomen.

De *Liberal* van den 29 July jongstleden
behelst het volgende artikel:—

“Met de engelsche pakket, welke te La
Guayra is aangekomen, hebben wy londen-
sche Couranten, tot den 1 July ontvangen.
In ons volgend zullen wy de belangrykste
berigten overnemen; intusschen maken wy
het volgende uittreksel:—

“Isabel II. en Maria Cristina bevonden
zich nog in Barcelona, en haar verblyf al-
daar zal nog eenigen tyd duren, volgens
sommigen tot herstel van hare gezondheid,
volgens anderen om gewigtige staatszaken
te verhandelen. Dit laatste gerucht er-
langt eenige waarschynelykheid door de
omstandigheid, dat de Ministers Mon en
Pidal, die in korten tyd naar de hoofdstad
moesten vertrekken, by de koningin geroe-
pen waren. Men zegt, dat deze beide
ministers zich vastelyk voorgenomen heb-
ben om zich te verzetten tegen alle hande-
lingen, welke met de grondwet in stryd
mogten zyn, en dat zy liever hunne posten
willen verliezen, dan iets tegen de Consti-
tutie van den staat ondernemen. Narvaez
en Maria Cristina willen de Estatuto Real
by besluit van Hare Majesteit herstellen.
Dit zal gelyk zyn aan eene openlyke af-
kondiging eener alleenheerschappy. Zy
rekenen op het leger, hetwelk blindelings
de bevelen van hunnen opperbevelhebber,
Narvaez, ten uitvoer zou leggen.

“De Heer Muñoz, Hertog van Rianza-
res, was in Madrid aangekomen.

“Naar luid van eenige brieven, ontro-

men aan eenen aide-de-camp van Zumalacarrégui, heeft men ontdekt, dat er eene uitgebreide zamenzwering gesmeed werd, welke in Burgos zou uitbreken, met het doel om den zoon van Don Carlos tot koning van Spanje uit te roepen, met den titel van Karel VI.

“De expeditie tegen Marokko, onder het bevel van Prins de Joinville, was onbepaald uitgesteld, tengevolge van gegevene ophelderingen door den keizer van Marokko aan de fransche gezagvoerders in Algerie.

“De nieuw aangekomene fransche admiraal in de wateren van La Plata had orders uitgevaardigd aan de onderdanen van Frankryk om het fransche legioen in Montevideo te ontbinden.

“Het bericht wegens het doorgaan van het ontwerp van wet in het Huis der Gemeente, voorgesteld door het Ministerie ter vermindering der inkomende regten op de suiker, wordt bevestigd. Het was reeds in het Hooger Huis gebragt.

Het ontwerp van wet strekt om de inkomende regten op de suiker van de britsche West Indische bezittingen te brengen op 24 shillings per 100 lb., en de inkomende regten op de suiker, komende van vreemde plaatsen, waar dezelve bebouwd wordt door vrye handen, op 34 shillings. Het Bestuur behield zich voor te bepalen, welke plaatsen onder deze categorie behooren. Deze nieuwe wet zal in werking komen in de aanstaande maand November.

Het vonnis van O'Connell heeft in Duitschland veel ophef gemaakt. Hy wordt er beschouwd als de martelaar der vryheid. Van wege de hooge school te Bonn is hem een adres ingezonden, waarin deze hooge school hem troost en bemoediging inboezemt wegens het lyden voor de heilige zaak der vryheid. Hy wordt gelyk gesteld met Doctor Koenig, hoogleeraar aan de hooge school te Gottingen, die jaren lang in de gevangenis te Celle heeft moeten zuchten, omdat hy geprotesteerd had tegen de vernietiging van de Hanoveraansche Constitutie door Koning Ernst.

De Porte heeft een firman uitgevaardigd, waarby de pynbank in criminele regtpleging door gansch het turksche ryk afgeschaft wordt.

Zekere Crockford in Engeland, die vermaard is wegens het dobbelen, heeft aan zyne weduwe een vermogen van 350,000 ponden sterling nagelaten. Hy was eens vischverkooper, digt by Temple-Bar in Londen.

Men heeft berekend, dat er reeds 200,000 ponden sterling besteed zyn geworden aan portretten van Koningin Victoria.

Madame Laffarge, wier regtsgeding wegens vergiftiging van haren echtgenoot zoo veel ophef heeft gemaakt, was gevaarlyk ziek.

De *Castellano*, eene Madridsche Courant, vermeldt, dat er thans in Madrid in leven is een grysaard van 136 jaren. Hy werd geboren te Cangas de Vineo, in Asturien, op den 24 Juny 1708. Hy was geheim Secretaris van Graaf Johan Chabot, toen dese den post van gezant van het Hof van Spanje aan de Hoven van Frankryk en Portugal vervulde. Hy was bekend met Fredrik II., Koning van Pruissen.—Zyne levenswyse is zeer eenvoudig en regelmatig. Hy staat vroeg op en doet alle dagen eene wandeling. Hy was bekend met Philip V., Ferdinand VI., Karel III., Karel IV., Joseph Bonaparte en Ferdinand VII. Hy schynt niet ouder te zyn dan 70 jaren.

In de venetolaansche Couranten zien wy, dat de overstromingen op de vaste kust zich tot de komdalen bepaald hebben. Een komdal is een lang uitgerek-

dal, in welks midden de bedding eener rivier is. Door zulk een komdal stroomt de Apure, de Zulia, de Oronoco, enz. Deze rivieren meer en meer toevloed van water ontvangende, begonnen te zwellen en overstromden derzelve oevers. De inwoners der steden, aan dezelve gelogen, zoo als Fernando de Apure, zagen eerst de straten onder water loopen, en eindelyk het water zich boven de daken der huizen verheffen. Weldra kregen de rivieren eene veelvoudige breedte en het gansche komdal werd de bedding eener rivier, en mensch en vee moesten zich redden op de hoogten.

Het levert een treurig schouwspel op, vermeldt men, wanneer men met eenschuit over deze zoetwaterzee vaart; dan ziet men hier en daar paarden, koeijen, muilezels zwemmen, niet wetende waar te rusten.

Het lezen dezer byzonderheden doet ons herinneren aan een dichtstuk, hetwelk door een notaris te Leiden gemaakt was op eene overstroming in Gelderland, hierin kwam onder anderen voor:—

“Overal en van alle kanten hoort men om hulp schreeuwen,
Zelfs ziet men de koeijen bulken en geeuwen.
Zy roepen hunne verlossers te gemoet.
Help! redt ons toch uit die zware water-
vloed

Maar het is helaas! te vergeefs geschreid;
Zy worden vernietigd voor altyd.”

Daarna bezingt de dichter een ander ongeval met deze woorden:

“Vyf zielen en een geit
Verwisselen hier den tyd met d'eeuwig-
heid.”

Het toekennen van de eeuwigheid of onsterfelykheid aan de geiten, en het ten prys geven der koeijen aan de vernietiging, bragt vele pennen in beweging, die tegen dichtstukken voortbragten; onder dezelve was een grófschrift voor den schryver, neg by levende lyve, waarin deze regel voorkwam:

“Zyn ligchaam rust in 't stof, zyn ziel is
by de geiten.”

Doch keeren wy terug van de overstroming in Gelderland tot die in Venezuela. De hoogte, waarop het water der rivieren geklommen is, heeft deskundigen doen berekenen, dat er twee maanden zullen verlopen, eer de rivieren in derzelve boorden zyn terug gekeerd; maar alsdan vreest men een ander onheil. Op den bodem van deze water oppervlakten bevinden zich vele dierlyke en plantaardige zelfstandigheden in verrotting; wanneer dan deze komdalen in modder moerassen zullen verkeerd zyn, dan zal er uit dezelve eene verpestende gas opreizen, en men vreest voor de gezondheid der inwoners.

Men heeft opgemerkt, dat er in de jaren 1802, 1816 en 1830 insgelyks zware regens en overstromingen hebben plaats gehad, doch niet in dien hoogen graad als in dit loopende jaar. Ook was in die tyden de kultuur nog niet zoo uitgebreid als dezelve tegenwoordig is, zoo dat de door die overstromingen veroorzaakte schade niet zoo groot was als de in dit jaar geledene schade.

Engeland heeft met Cuba gelyk lot gehad met opzigt tot de droogte. Cuba is in Zuid Amerika uitgezonderd geworden van de aanhoudende zware regens, en Engeland in Europa. In Frankryk waren de overstromingen dit jaar zeer groot. In Zuid Amerika, zegt de *Liberal* van Caracas, kan niemand zich herinneren, noch bestaat er eenige overlevering, dat er ooit zoodanige overstroming had plaats gehad, waarby zoo vele bezittingen vernield zyn geworden.

Met opzigt tot de droogte in Engeland neemt de *Liberal* het volgende artikel over uit de *Evening Mail* van den 10 Juny:—

“Een grysaard van 82 jaren, die steeds de gesteldheid van het weder waargenomen had, verzekerde, dat sedert 1785, dus 59 jaren geleden, er in Engeland zoodanige droogte niet geheerscht had. De Meteorologen kunnen als nog de oorzaak van dit zonderling natuurverschynsel niet opgeven.”

AANTEKENINGEN VAN MONTESQUIEU.

Op myne landgoederen, onder myne onderhoorigen, heb ik nooit gewild, dat men my, ten koste van anderen, verbitterde.—Wanneer men tot my zeide: “Indien gy de gesprekken kendet, die . . . gehouden hebben,” was myn antwoord: “Ik wil er niets van weten.” Indien hetgeen men my berigten wilde valsch was, wilde ik geen gevaar loopen het te gelooven; indien het waar was, wilde ik de moeite niet nemen eenen deugniet te haten.

Toen ik in de wereld verkeerde, heb ik haar bemind, als of ik my niet van haar kon verwyderen. Toen ik op myne landgoederen was, heb ik niet meer aan de wereld gedacht.

Ik ben, geloof ik, de eenigste mensch, die boeken gemaakt heeft en onophoudelyk bevreest was voor een fraai vernuft (*bel Esprit*) gehouden te worden. Zy, die my gekend hebben, weten, dat ik in den omgang nooit te zeer gezocht heb het te schynen, en dat ik de begaafdheid genoegzaam bezat, om den toon aan te nemen van hem met wie ik omging.

Ik heb als beginsel aangenomen nooit door anderen te laten doen, wat ik zelf doen kon. Dit heeft my er toe geleid om, met de middelen, die ik in handen had, de matiging en bezuiniging, en niet door vreemde middelen, die altyd laag en onregtvaardig zyn, myne fortuin te maken.

Wanneer men verwachtte, dat ik in eenig onderhoud zou schitteren, heb ik dat nooit gedaan. Ik hield er meer van dat een' verstandig' man zich boven my stelde, dan dat een zot zich onder my begaf.

De lieden die weinig te doen hebben, zyn zeer groote babbelaars. Hoe minder men denkt, hoe meer men spreekt. Ook spreken de vrouwen meer dan de mannen. Uit hoofde van ledigheid hebben zy niet te denken. Een volk, waar de vrouwen den toon geven, is een praatzuchtig volk.

HORATIUS en ARISTOTELES hebben ons reeds van de deugden hunner vaderen en van de ondeugden van hunnen tyd gesproken; en van eeuw tot eeuw hebben alle Schryvers ons het zelfde gezegd. Als zy waarheid gesproken hadden, zouden de menschen, heden ten dage, beeren zyn.—Het schynt my toe dat, hetgeen de menschen alzo doet spreken is, dat wy in onze jeugd vaders en meesters gezien hebben, die alles in ons berispten. Zy kwamen ons daardoor beter en achtingwaardiger voor. Dit is niet alles. De menschen hebben eenen zoo slechten dunk van zich-zelfen, dat zy geloofd hebben, dat niet slechts hun verstand en hunne ziel maar ook hunne ligchamen ontaard zyn, en dat zy, niet slechts zy, maar ook de dieren, wonder groot geweest zyn. Men vindt de menschen in de geschiedenissen op het schoonst geschilderd, en men vindt hen niet zoodanig als men rondom zich ziet in het werkelyke leven.

DE REIZE DES RUSSISCHEN KEIZERS.

Indien er eene gebeurtenis is, welke in den laatsten tyd de aandacht van Europa ten sterkste heeft geboeid, het is de onverwachte reize des Keizers van dat reusachtige land, hetwelk zyne eindpalen in drie werelddeelen heeft; het is die reize, volvoerd met eene snelheid, welke aan het fabelachtige grenst.

Die togt van Petersburg naar Londen heeft algemeen verbaasd, en een stroom van gissingen doen ontvloeijen, wegens zyne eigenlyke bedoeling; die togt heeft den Keizer de welkomstgroeten van alle partyen in het magtige Albion bereid, die uit een gevoel van volks-liefde hunnen oorsprong ontleenden. Al die partyen stemden zamen om in het bezoek van Keizer Nikolaas een hulde te zien aan de vorstin en het volk van het land, dat eene zoo eigenaardige stelling in de wereld bekleedt, palende aan geen, en aan alle staten door deszelfs onmetelyke, allersyds verspreide bezittingen en vooral door deszelfs "houten wallen."

Welke nu de bedoeling van de reize des Russischen monarchs zyn moge, hetzy dat er eenig groot staatkundig ontwerp aan verknocht zy, of wel dat de Keizer alleen ten oogmerk had eene van die persoonlyke kennismakingen, eene van die edele wyselingen van belofdheden, welke sedert de laatste jaren tusschen grootere en mindere magthebbers in gebruik zyn gekomen: deze reize kan niet anders, dan de goede verstandhouding tusschen de grootste magt te lande en die ter zee bevorderen, en vooroordeelen wegwischen, welke zich nog maar voor weinige jaren op eene zoo gevaarlyke wyze voor de rust van Europa openbaarden. Wy hebben slechts te herinneren aan het gebeurde met de *Vixen*, om niet op te klimmen tot de houding van Tories en Whigs beide, omtrent de Grieksche en Turksche vraagstukken, en om te zwygen van de welig uitschietende kiemen van mistrouwen, argwaan en tweedragt, by den aanvang van de Indische en Chinese oorlogen, die door de volharding en den moed der Britten zegeryk zyn ten einde gebragt.

Die kiemen werden echter al spoedig door het beleid der Russische staatkunde merkelyk gestuit. De Heer Brunow gaf toch, ruim een jaar geleden, aan de anti-Russische rigting der gemoederen in Engeland eene plotselinge wending door het sluiten van een handels-verdrag, hetwelk door scherpzinnigen als een gewigtigen stap tot toenadering der beide landen werd aangemerkt. Anderzyds moesten de geweldige uitbarstingen van den partyhaat in Frankryk tegen Brittanje en de voortdurende bedreigingen, ter gelegenheid van de gebeurtenissen in het Oosten, het Westersche Bondgenootschap van 1830 verzwakken, zoo niet ontknopen. Gelukkig nog, dat de bezadigdheid, de vaste wil, die zoowel op de Tuilerien als in het kabinet van St. James voorzitten, om den volken de weldaden des vredes te doen behouden, den storm deden bedaren, die een oogenblik gansch het Westen bedreigde. Deze had eensklaps het groote goed kunnen ontrokken, tot welks verwerving sedert jaren de krachtigste pogingen werden aangewend. Het behoud des algemeenen vredes werd als het ware verleden jaar door de zamenkomst te Eu gevierd; wel is het niet te betwyfelen, dat die vrede door het bezoek des Keizers te Londen, in deze dagen, zal zyn bevestigd.

Want, hoe bekommerd men nu op eens by sommige partyen in Frankryk schynt te zyn geworden, al heeft 's Keizers reize eene betere verstandhouding tusschen Rusland en Engeland ten gevolge, Europa's

rust is daardoor niet in de waagschaal gesteld. Immers van het oogenblik dat Keizer Nikolaas den troon heeft bestegen, en hoe vele jaren is dit niet reeds geleden, heeft hy steeds getoond, dat hy den algemeenen vrede niet wilde in gevaar brengen; dat hy dezen als het schoonste erfgoed beschouwde, dat hy van den edelaardigen Alexander heeft orlangd: dien vrede van het Westen, aan welks handhaving zich de verdere en verdere ontwikkeling der beschaving, de meerdere en meerdere toenadering der Staten, de uitbreiding en algemeenmaking van kunsten en wetenschappen zoo zeer verbinden. Keizer Nikolaas moge eenmaal het zwaard uit de schede hebben getrokken, om eene langgeweerde voldoening der Turken te verschaffen; hy moge met geweldige kracht een' opstand in het Noorden zyns ryks hebben onderdrukt; hy moge aan het uiteinde, ten oosten van hetzelfde, tegen oproerige volken den kryg voeren; maar nooit heeft hy zich getoond een veroveraar in dien zin, die een schrik der volken is, die louter oorlog wil voeren, die niet liever groote opofferingen brengt om den algemeenen vrede te bewaren. Of had hy het niet in handen de ontwerpen van Katharina te volvoeren, en de Russische vlag te Konstantinopel te planten, en heeft hy niet den vrede van Adrianopel geschonken, die zeker zyne glansryke overwinningen stuitte, maar die de ontvlaming in het westen verhoedde?—Of heeft hy, in en na 1830, wat schokken aan het Europeesche statengestel werden toegebragt, niet doen blyken, dat de zucht naar het behoud des vredes by hem boven dreef, terwyl één magtwoord, door hem uitgesproken, daaraan een einde zou hebben gemaakt? Of heeft niet nog, vóór weinige maanden, Ruslands bezadigdheid tegenover Engeland en Frankryk te gader, omtrent de gebeurtenissen in Griekenland, de schepping van eene grondwettige regering aldaar mogelyk gemaakt, zonder dat de schok daarvan gevaarlyk voor Europa's rust werd?

By die sprekende bewyzen van 's Keizers gezindheid, mag men redelykerwys gevolgtrekkingen voor de toekomst maken, zich vleijen, dat de thans vaster gestrikte banden juist zullen strekken tot bevestiging van de rust der wereld.

By die rust, by het handhaven des algemeenen vredes, heeft ook dat land groot belang, hetwelk des Keizers reize met zoo byzondere belangstelling gadeslaat, en hetwelk gewis ook 's Vorsten byzondere belangstelling gaande maakt,—ons Vaderland.

Onder de vlag van dit land was het, dat de Vorst, die over millioenen menschen gebiedt, over den Oceaan stak, welke nog van de glorie dier vlag gewaagt; het waren weder Nederlandsche zeelieden en bevelhebbers, die door een Russischen Czaar werden hoog geschat en onderscheiden.

Hoe vele gedachten verdringen zich hierby voor den geest; de herinnering, ook hier te lande nog steeds voortlevende, aan Czaar Peter; aan diens grooten nazaat Alexander, wiens komst op Neêrlands bodem het vreugdefeest van Neêrlands herryzing was; aan de naauwe verwantschap tusschen den magtigen Monarch en ons Koninklyk Huis, die als de bezegeling was van de eeuwenheugende betrekkingen tusschen de beide volken, betrekkingen van vriendschap, van uitgebreiden handel en dikwyls van elkander steunend en beschermend bondgenootschap in het staatkundige.

In de wegen der Voorzienigheid was Nederland een krachtig middel om de grondslagen te helpen leggen van Ruslands magt en om by te dragen tot de groote ontwikkeling van dat onmetelyke ryk. Groot

was dan ook de genegenheid, die vroeger en latere vorsten van den in magt en aanzien stygenden staat voor onze nyvere gewesten aan den dag legden.

Als van zelf herdenkt men hier aan de keur van kunstenaars en geleerden, aan de tallooze wakkere werklieden en handolaren, aan de uitnemende helden, vooral ter zee, gedurende eeuwen, van hier getogen en die Rusland tot hun vaderland gekozen, of met hunne kennis en vlyt en heldenmoed medegewerkt hebben tot de innerlyke en uiterlyke grootheid van het laat, maar des te krachtiger en stouter uit de onbeschaaftheid tredende land.

Hoe vele duizenden en duizenden namen zyn niet besloten tusschen die van de Klencks, Mouchérons, Leforts, in de 16de en die van een v. Kinsbergen, "den Held der Zwarte Zee" (*) in de 18de, en een v. d. Heyden in de 19de eeuw! Hoeteer werd dan ook de trouwe, rustige en te gelyk ondernemende aard der Nederlanders doorgaans in Rusland gewaardeerd! Dit alles breed op te halen ware eene belediging nopens de kennis der geschiedenis, die zoo vele schoone bladzyden telt; maar dit alles geeft aan 's Keizers-bezoek in ons vaderland eene byzondere merkwaardigheid en verlevendigt onwillekeurig die herinneringen, die zoo hoogst vereerenswaardig zyn voor beide landen.

Wisselvalligheid is het deel der ondermaansche zaken. Rusland dat oonmaal hulp zocht en vond in Nederland, wies boven alle berekening aan; ons vaderland, meer naby de onderlinge woelingen en in het bereik der slagen van groote magten gelegen, ondervond hiervan al de rampen, en werd van eene eerste plaats in de staatkunde teruggedrongen. Zyn ziel en leven zyn echter gelyk gebleven aan die van oudsher, toen het zyne betrekkingen met het nog gansch ongekende Rusland konpte, en ook van later, toen het de eigenlyke bakermat van Ruslands grootheid werd; nog is het trotsch op zeevaart, handel, volksplantingen, wier bloei en geur het naar het verste noorden voert, om de voortbrengselen van daar weder in ruil te nemen, en dat alles gesteund en gesterkt door een vreedzamen, godsdienstigen, volhardenden aard.

De nazaat van Peter den Grooten zal gewis mede niet onverschillig zyn jegens dit land; ongelykheid van magt in het tegenwoordig tydgewricht zal hem de diensten niet doen vergeten, welke Nederland aan zyn vaderland zoo vaak heeft bewezen.—Hy zal zich, daarenboven, hoe kortstondig zyn verblyf in ons midden ook zyn moge, van naby kunnen overtuigen, dat de oude hartelykheid en opregtheid, de vaderlands-liefde en gehechtheid aan vorst en wet, welke immer de grondtrekken van het karakter van dit volk hebben uitgemaakt, in wezen zyn gebleven. Wat Nederland dan ook in stoffelyke kracht moge verloren hebben, in zedelyke heeft het behouden wat het steeds aanspraak doet maken op de hoogschatting en den eerbied van vorsten en volken; terwyl het, zyneryds, den vorsten en staten eerbied toedraagt, hen op prys stelt, die medewerken tot handhaving van eenen duurzamen vrede, waarvoor dit land, in de laatste jaren, zoo velerlei en zware offers heeft veil gehad.

Dat die offers wel gewaardeerd worden door den magtigen vorst, die er zelve zoo menige gebragt heeft, dit vertrouwt men in Nederland zoo gaarne, even als dat het tegenwoordig bezoek des Keizers moge strekken tot bevestiging en uitbreiding van die aloude betrekkingen van vriendschap en handel, welke niet dan tot wederzydsch voordeel kunnen verstreken.—*Algemeen Handelsblad.*

(*) Men zie het bekende werk van wylen J. Schellema's en het Leven en Karakter van den Admiraal v. Kinsbergen, door Mr. M. C. van Hall.